المَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الكِرَامِ البَرَرَةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ». «کسی که ماهرانه قرآن بخواند، با ملائکه بزرگوار و نیکوکار خواهد بود و کسی که قرآن را با وقفه و به سختی بخواند و تلاوت قرآن برایش دشوار باشد، دو پاداش دارد

از عایشه رضی الله عنها روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «المَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الكِرَامِ البَرَرَةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ». «کسی که ماهرانه قرآن بخواند، با ملائکه بزرگوار و نیکوکار خواهد بود و کسی که قرآن را با وقفه و به سختی بخواند و تلاوت قرآن برایش دشوار باشد، دو پاداش دارد».

[صحیح] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهند کسی که از حفظ و ماهرانه قرآن بخواند، پاداش او در آخرت این است که با ملائکه بزرگوار و نیکوکار خواهد بود، اما کسی که بنابر ضعف حفظ و بشکل مداوم قرآن را تلاوت می کند و در عین حال تلاوت آن برایش سخت و دشوار است، دو اجر دارد: اول اجر تلاوت؛ دوم اجر خستگی و مشقت.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/10113